

JEUGD MET EEN OPDRACHT

YOUTH WITH A MISSION

OTTERLOSEWEG 18A

6718 ZM · EDE · NEDERLAND

TEL. 0318-655187 · FAX. 0318-612568

INFO@YWAM-EDE.NL · WWW.YWAM-EDE.NL

POSTBANK 1208430 · ABN AMRO 409413674

KvK ZWOLLE 41038284

Studie “Ren en rust”

Joh. 6: 32-35

Jezus Christus is Degene die ons leven vervulling geeft. Hij is het Levende Brood en het Levende Water. Dagelijks hebben wij het nodig om hiervan wat tot ons te nemen.

Je kunt rechtstreeks gevoed worden door Hem en soms staat Hij toe dat iemand naar je toe komt om je aan te moedigen of om een Woord van God tegen je te spreken iemand die jou de handen oplegt, die jou zegent! Bij het Avondmaal krijgen we het brood, symbolisch voor geestelijk Brood uit de hemel. Vaak zitten wij aan de ontvangende kant, maar als christen staan wij ook meer en meer aan de gevende kant. Dan mogen we uitdelen aan degenen die honger hebben. Want God wil ons betrekken bij de wonderen die Hij doet. Hij wil ons inzetten. Wat moet ik doen om gevoed te worden? Of komt het allemaal vanzelf? Zijn we hierin passief of hebben we een alerte houding? En wanneer mogen wij zelf het brood uitdelen?

Uitdelers

Jezus wekte de doden op, Hij genas de melaatsen, Hij legde handen op mensen, Hij stuurde koorts weg. Soms riep Hij na afloop van een wonder de hulp in van de omstanders, bijvoorbeeld toen Lazarus uit het graf kwam: ‘Wikkel de doeken af.’ Of na de opwekking uit de dood van het dochtertje van Jaïrus. ‘Geef haar wat te eten,’ zei Jezus. Maar in de evangeliën zijn ook veel wonderen te lezen die Jezus samen met anderen deed. Johannes 2 verhaalt van de verandering van water in wijn. De wijn was op en Maria zei tegen de dienstdoden dat ze moesten doen wat Jezus hen zou opdragen. Jezus gaf de slaven de opdracht om de vaten met water te vullen. Hij was Zelf op de achtergrond aanwezig. De slaven waren degene die de zaal ingingen waar de bruiloft plaatsvond, hun taak was om gehoorzaam te zijn. Met vreze en bevend, met kloppend hart, liepen zij met het water naar de bruiloftsgasten toe. Want wie zat er nou op water te wachten! Maar ergens tussen dat vat en de lippen van degenen die gingen drinken veranderde het water in wijn. In dat spanningsveld leven wij ook, dat zijn de wonderen waar wij bij betrokken mogen zijn. Je bidt voor mensen, of je legt de handen op bij iemand. ‘Als dit maar goed gaat,’ denk je dan. ‘Zit hier iemand op te wachten?’ Dan verandert het water in wijn! , voltrekt zich een wonder van God. De Heer wil dat we uitdelers van Zijn water zijn. Laat je vullen en deel het vervolgens uit!

Weggeven van het weinige dat je hebt. Dat is het principe van het Koninkrijk van God!

Soms als je naar iemand toe gaat denk je: Ik ben geestelijk arm op het moment, het gaat eigenlijk helemaal niet zo goed. Toch doe je wat God je aangeeft. Je deelt wat van jezelf uit. En wat gebeurt er? Die persoon wordt bemoedigd! Als je terug komt, voel je je een stuk beter dan toen je er heen ging. Je hebt weggegeven van het weinige wat je had. *Dat is het principe van het Koninkrijk van God!* Het is zaliger te geven dan te ontvangen. De zegenende ziel wordt overvloedig gezegend. Vasthouden wat we hebben maakt dat we verarmen en verschralen. God wil Zijn wonderen samen met ons doen. Hij wil ons inzetten.

Het brood des levens

Jezus zei tegen de discipelen: ‘Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren en wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.’ Als je in deze context ook nadenkt over de vermenigvuldiging van de broden en de vissen (Marc. 6), dan weet je dat het Jezus Christus zelf is die onze honger en onze dorst kan stillen. Hij is het Levende Brood, uit de hemel nedergedaald. Hij komt

tegemeet aan de diepe honger bij ons van binnen. Wijzelf mogen dat Brood tot ons nemen en het zal ons voeden. Maar vervolgens wil Hij ons gebruiken om uit te delen. Zoals Hij de discipelen laat uitdelen van het brood en de vissen. Toen Jezus bij het wonder van de vermenigvuldiging tegen de discipelen zei: 'Geeft gij hen te eten,' leek dat een onmogelijke taak. Uitdelen van een paar stukjes brood en twee visjes! God geeft ons vaak onmogelijke taken waarvan we denken: *dat redder we nooit*. Maar Hij wil dat we doen wat Hij vraagt, in afhankelijkheid van Hem. God zelf moet er volledig bij betrokken zijn om een wonder te laten gebeuren. Maar die wonderen wil Hij wél samen met ons doen. Jezus is niet zelf al die vijfduizend mensen langs gegaan om hen wat te geven. Hij heeft wat in de handen van de discipelen gelegd. 'Geeft gij hen te eten.' Het lijkt een onmogelijke taak om duizenden mensen te eten te geven. Petrus is waarschijnlijk heel schuchter naar die eerste groep hongerige mensen gegaan. Misschien heeft hij eerst een klein stukje gepakt en dat aan één van de kleine kinderen gegeven, dan had dat kleintje in ieder geval iets. Toen hij naar de volgende ging merkte hij dat hij nog net zoveel had als daarvoor, en wat vrijmoediger geworden begon hij grotere stukken uit te delen! Datgene wat hij had werd meer dan toen hij begon! Bij Johannes en de andere discipelen gebeurde hetzelfde. Ze zijn uren bezig geweest, en deelden ook nog voor een tweede keer uit. De discipelen zagen een wonder in hun handen gebeuren. Aan het eind van het feest waren er 12 korven brood over. Geven van het weinige dat we hebben en er zelf toch nog wat van overhouden, het brood vanuit de hemel is beschikbaar! God zoekt naar mensen die honger hebben én Hij zoekt naar mensen die mee willen helpen om uit te delen.

Rennen!

Marcus 6:55 geeft ook aan dat er bij de mensen een urgente honger was om naar Jezus toe te gaan. 'En zij liepen de gehele streek af en begonnen degene die ernstig ongesteld waren op matrassen rond te dragen naar de plaats dat zij hoorden dat Hij was.' In de Engelse vertaling staat dat zij *renden*. Deze mensen hadden 'honger' en ze renden ze naar de plaats waar ze dachten dat het eten uitgedeeld zou worden. Geestelijke honger: het maakt niet uit waar je naar toe moet gaan, maar je wilt dat die honger gestild wordt. Rennen! Hoe staat het met jouw geestelijke honger? Want degene die geen honger hebben kunnen ook niet gevoed worden. Door de hele Bijbel heen zie je dat God mensen gebruikt die hongeren naar Hem. Daarvoor zijn we ook gemaakt. De 17^e eeuwse Franse filosoof Blaise Pascal zei het als volgt: 'Iedereen heeft een Godvormig vacuüm van binnen.' Dit vacuüm kan alleen opgevuld worden door God Zelf en dan zal de mens rust vinden. Gevuld worden, innerlijk vrede hebben. Niet meer jachtig jagen naar allerlei andere dingen waarvan we denken dat ze onze innerlijke behoeftes kunnen vervullen. Alleen God zelf, de Here Jezus, kan die honger bevredigen. Koning David kende die honger naar Gods tegenwoordigheid, hij zei (Ps. 27:4): 'Één ding heb ik van de Here gevraagd, dit zoek ik: te verblijven in het huis des Heren al de dagen van mijn leven, om de liefelijkheid des Heren te aanschouwen, en om te onderzoeken in Zijn tempel.' Paulus zegt hetzelfde (Fil. 3:14): 'Één ding doe ik, ik jaag naar de prijs der roeping Gods die van boven is, in Christus Jezus.' Het gaat er in deze wedloop om, om Christus te kennen! Hoe staat jouw innerlijk ervoor?

Ben je innerlijk aan het rennen?

Ben je innerlijk aan het jagen?

Ben je innerlijk op zoek naar de tegenwoordigheid van God?

Dat moet onze houding zijn in die wandel met God: in alles verlangen naar Zijn tegenwoordigheid.

Strek je uit naar die prijs! Loop de wedloop!

Paulus schrijft Timoteüs (2 Tim. 1:6) en zegt hem *actief te zijn*. 'Wakker de gave aan die in je is. Streef naar de gaven des Geestes.' Hebben wij die alerte houding, zit je op het puntje van je stoel? Oplettend, zodat je niets mist van wat God voor je heeft! 'Als een hert dat verlangt naar waterstromen, zo verlangt mijn ziel naar God,' zegt David. De Bijbel noemt dat 'de eerste liefde'. De eerste Christenen waren helemaal op Jezus Christus gericht, daarom werden ze ook Christenen genoemd. Hij was hun 'eten en drinken'. Daar spraken ze over, daar ging het over in bijeenkomsten, daar zongen ze van. Jaag naar God, zoek naar God, roep tot God, verlang naar God!

De Heer wil dat we uitdelers van Zijn water zijn. Laat je vullen en deel het vervolgens uit!

Verslaving

Als die honger in je innerlijk niet gevuld wordt door God, dan ga je op zoek naar allerlei andere dingen. Want dat gat van binnen wil gevuld worden. De boze kan dat gat snel dichtmaken met allerlei zaken die de mens ver bij God vandaan brengen. Ze bevredigen maar tijdelijk. Dan begin je te merken dat je

eraan vastzit, dat je er niet meer van los kunt komen. Je hebt steeds meer nodig om bevrediging te vinden. In Nepal heb ik een paar keer mensen geholpen om van hun heroïneverslaving af te komen. Er was maar één ding waar ze aan konden denken: heroïne, heroïne, heroïne. Rennen naar heroïne, dáár zouden ze rust in vinden. Maar voor hoe lang? Voor een halve dag? Voor een hele dag? De volgende dag werden ze wakker en weer was het: heroïne, heroïne. We hadden een jongen in huis, totaal vermagerd en altijd op jacht naar heroïne. Hij kwam er helemaal vanaf en werd weer gezond. Hij belde zijn moeder: 'Ik ben van de heroïne af! God betekent nu alles voor mij en ik ben een ander mens geworden!' Hij mocht weer naar de stad, eerst onder begeleiding, later alleen. Toen kwam er een telefoontje uit het ziekenhuis, hij had een overdosis genomen. Heroïne was nog steeds zijn grote honger. Een beetje honger naar God had hij ook wel, maar heroïne stond bovenaan. Zodra hij op zichzelf was, spoot hij weer. Dezelfde hoeveelheid als vroeger, maar daar kon hij niet meer tegen. Naast drugs zijn er talloze verslavingen, zoals gokken, alcohol, sigaretten, enzovoort. Het geeft een kick. En er ontstaat een grote honger naar steeds meer. Eigenlijk zouden we positief verslaafd moeten zijn: aan de tegenwoordigheid van God! Dat is een verslaving die voor iedereen aan te raden is en het is héél goed voor je...

Een aantal jaren geleden gaf de Heer ons een heel mooi beeld uit de natuur. Een nest met jonge vogels, allemaal met hun bek wagenwijd open. Als je in een dergelijk nestje zou kijken met een camera dan zie je bijna geen vogels, alleen maar bek! Dat is een teken van honger. God zei door dat beeld tot ons: 'Als je honger hebt, open je mond en ik zal hem vullen'. (Psalm 81:11: 'Doe uw mond wijd open en ik zal hem vullen'.)

Hebben wij die alerte houding, zit je op het puntje van je stoel?

Weest stil en weet dat ik God ben

Naast het verlangen, het rennen, het zoeken naar Hem, hebben we een plaats nodig waar we kunnen ontspannen, om gevoed te kunnen worden. Op je gemak op je stoel zitten, met je rug tegen de leuning en zeggen: 'Heer hier ben ik'. Een relaxte, rustige houding. Honderden jaren geleden leefde er een monnik met een groot verlangen naar God. Hij werd gegrepen door de bijbeltekst 'Bid zonder ophouden (1Thess. 5:17)'. Dat werd zijn zoektocht: hoe kan ik te allen tijde een houding van gebed aannemen, in Gods tegenwoordigheid zijn? 's Morgens bij het wakker worden nodigde hij heel bewust Gods tegenwoordigheid uit. Gedurende de dag richtte hij zijn aandacht telkens weer op God. 'Ik wil bij U zijn, Heer, voed mij'. Doorlopend zocht hij Gods tegenwoordigheid en daardoor werd hij gevoed. Hij werd een mens die meer en meer ging lijken op zijn Schepper. Uit die volheid, die geestelijke gezondheid kon hij gaan uitdelen aan anderen. Er is een klein boekje over geschreven, *Practising the presence of God* (Brother Lawrence, Engelstalig). Hierin wordt uitgelegd hoe je jezelf kunt oefenen in dat 'blijven in Gods tegenwoordigheid'. Daar moet je innerlijke honger voor hebben, maar daarvoor moet je ook tot rust kunnen komen en zeggen: 'Heer hier ben ik, voed mij.' Dát is de houding die wij zouden moeten aanleren! 'Weest stil en erkent dat ik God ben' (Ps. 46:11, Ger. Luth. Vert. 1994). Psalm 131: 2 omschrijft het als: 'Immers heb ik mijn ziel tot rust en stilte gebracht.' In Hebr. 4 wordt er in vers 10 gesproken van 'tot Zijn rust ingaan'. Deze innerlijke houding is belangrijk voor ons als we:

Zoeken naar voldoening
Zoeken naar een bediening
Zoeken naar genezing
Zoeken naar bevrijding

Hij zal je vullen en dan kun je stil zijn en genieten van Zijn aanwezigheid. Hij voedt ons innerlijk en dat maakt dat we geestelijk gezonde mensen worden.

Probeer jezelf die twee basishoudingen aan te leren: REN en RUST. Zo ontvang je de Heilige Geest. We mogen de wijn ontvangen. We mogen het brood ontvangen. Ontvang Hem zoveel mogelijk! En dan mogen we uitdelers worden van het brood en de wijn.

Bart Doornweerd
Jeugd met een Odracht Ede

Tekstbewerking: Arja Visser

Eigenlijk zouden we positief verslaafd moeten zijn: aan de tegenwoordigheid van God!

Ben je innerlijk aan het rennen?

Ben je innerlijk aan het jagen?

Ben je innerlijk op zoek naar de tegenwoordigheid van God?